

Ditt hår

Håret faller ner, glatt, långsamt

Det skimrar

Det vrider sig runt sin axel

Just din axel

Det skärmar mig från dig

Mod ger det mig

Mer mod än jag hade innan

Luften är vår

Jag rör din glans och det mjuka

Insuper allt förutom det sjuka

Fingrarna följer den tråd som vrider sig på dig

Håret slingrar sig

Så stöter jag på en knut, mina fingrar, mitt mjuka

Det är bara att rycka kvar för att avsluta

Men rycka gör ont för oss båda

Mitt mjuka mot ditt fasta

Jag rycker och du darrar till

Ett hål uppstår

Du skymtar mig genom ditt hår

Du ser min sanning, mitt sanna jag

Du verkar leta förgäves efter mig, ditt behag

Du letar dig förbi och försvinner

Jag sitter där endast tyst

Tills dess du bara är ett skimmer

Som rör sig längre och längre bort

Borta för gott

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Juliusz Wilczynski med Poeter.se id #41763 innehar upphovsrätten